

ning af disse, og jeg kan altsaa heller ikke have Noget imod, at den Paragraph, som indeholder Reglerne herfor, nemlig § 5, udgaaer. Deraf vil imidlertid, som allerede den ærede Formand har bemærket, forsaavidt det ærede Thing da ikke vedtager Udvalgets Forslag under Nr. 1, følge, at det vil være nødvendigt til 3die Behandling at stille et lille Redaktionsændringsforslag for at tage den til § 5 svarende Betegnelse i § 1 ud af samme.

Jeg tillader mig altsaa at fraraade Udvalgets Indstillinger under Nr. 1, 2 og 4, hvortilmod jeg tiltræder Ændringsforslagene under Nr. 3, 5 og 6 og skal ganske overlade til det ærede Thing, om det vil vedtage Nr. 7 eller ikke.

Ordføreren: Den ærede Finantsminister havde Intet imod, eller han tiltraadte endog, saar jeg, Udvalgets Ændringsforslag til § 3; men han knyttede dertil den Bemærkning, at Udvalget havde misforstaaet Sagen, forsaavidt det gik ud fra, at der i § 3 kun var Tale om Afgifter i Penge, idet der under Recognitionerne ogsaa var indbefattet forskellige Afgifter i Sæd, og den ærede Finantsminister betegnede endog nærmere, under hvilke Districter disse Afgifter hørte hjemme. Derfor der imidlertid er indløbet en Feiltagelse i saa Henseende fra Udvalgets Side, saa maa jeg tillade mig at mene, at Udvalget ikke bærer Skylden derfor. De ærede Medlemmer ville nemlig finde, at der i Lovforslagets Motiver, hvor de forskellige Afgifter opregnes, under Nr. 2 er opført „Arvefæsterecognitioner“ med et Beløb af nøiagtig 4,490 Rd. Udvalget har derhos som Svar paa en Anmodning om en nærmere Forklaring af de herhenhørende Afgifter modtaget en Skrivelse fra Finantsministeriet med et Bilag, der findes aftrykt som Bilag til Udvalgets Betænkning, og nu maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at de ærede Herrer ville see, at der i dette Bilag, i hvilket Arvefæsterecognitionerne ere opførte som Nr. 2 under Indtægtsafdelingen, særskilt for de forskellige Districter, hvori de falde, i Rubrikerne, hvori de forskellige Beløb angives, kun er opført Pengeafgifter og ikke Andet. Der findes Rubriker for Hvede, Rug, Byg, Havre

og Smør, og dernæst en Rubrik for Pengeafgifter, og alle herhenhørende Afgifter ere nu alene opførte i Rubriken „Pengeafgifter“. Den Sum, som der opføres, nemlig 4,490 Rd., er derhos ganske den samme, som er anført i Lovforslagets Motiver. Hvis der altsaa er indløbet en Feiltagelse, tror jeg, som sagt, at turde paastaae, at Udvalget ikke bærer Skylden for den. — Jeg skal endnu tillade mig at omtale en anden Misforstaaelse, som maastee er indløbet for Udvalget, men med Hensyn til hvilken der gjælder den samme Betragtning, at Udvalget ialfsald ikke bærer Skylden for den. Den høitærede Finantsminister udtalte nemlig, at det var en Misforstaaelse af Udvalget, naar det troede, at Eftertrykket væsentlig fra Ministeriets Side var lagt paa Recognitionerne, naar der var Tale om de Besværligheder og Vanffeligheder, som disse Afgifter medførte for Administrationen. Men jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad der findes i Begyndelsen af det 2det Stykke af den i Betænkningen aftrykte Skrivelse fra Finantsministeriet, hvori det hedder: „Forsaavidt Udvalget har sønket Dplysning om Opkrævnningen af de Afgifter, der ere meest besværlige for Statskassen, maa Ministeriet som saadanne Afgifter navnlig fremhæve de Recognitioner, der udredes ved Besidderffikste af bortarvefæstede Eiendomme“. Det udvikles saa videre paa det anførte Sted, hvori disse Besværligheder bestaae, og navnlig gaaer Udviklingen ud paa, at det er meget vanffeligt for Administrationen at komme efter, naar der foregaaer Besidderffikste. Sær er dette vanffeligt, naar der Intet thinglæst bliver derom, og jeg erindrer derfor ogsaa, at der for et Par Aar siden paa een Gang kom en fiirdobbelt Recognition til Indtægt i Universitetets eller Communitetets Regnskab — jeg tør ikke bestemt sige hvilket af dem —, idet man først da var kommen efter, at der var foregaaet tre Besiddelsesffikster tidligere, hvorved ingen Afgift var svaret; det var en Selvfølge, at Afgiften kom til Indtægt for alle Skifterne, og den kom endog, saavidt jeg husker, til Indtægt med Renter.

Hovedspørgsmaalet, der bliver at afgjøre i denne Sag, er jo dette, om det vil vær-